

ρασπισθείς τὴν Rochelle ἧς ἦτο δήμαρχος κατὰ τοῦ Ρισελιού, ὁ Ὁλλανδὸς ζωγράφος Does, καὶ ὁ Ἀγγλὸς ζωγράφος Γίβσων, οὗτινος ἡ γυνὴ ἀναστήματος τριῶν ποδῶν ὡς ἐκεῖνος, ἐγέννησε 9 τέκνα. Ὁ Πρίγκιψ Εὐγένιος, ἡ Μαρία Θηρεσία, ὁ χημικὸς Ρουέλ, ὁ Ἰσπανὸς ναύαρχος Γραβίνα, ὁ γιρονδῖνος Βρισσὸτ, οἱ ὑποκριταὶ Fleury καὶ Garrik, ὁ Γερμανὸς μυθοποιὸς Χόφμαν, ὁ Ἰταλὸς Ἀευστόλη, ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὰς δημοκρατίας τοῦ Ἀγ. Μαρίνου εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ ὁ ὁποῖος ὠργίζετο ὡς ἂν εἴλεγον εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶχε τὸ ἀνάστημα τῆς πολιτείας, ἦν ἀντεπροσώπει.

Picola republica, piccolo representante;

Ὁ Χουσεῖν-Πασᾶς, περιβόητος διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἐπὶ Σελίου Γ'. ἀναμορφώσεις, (εἶχεν ἐπονομασθῇ Κουτσοῦ ὁ μικρὸς,) ἐπίσης καὶ ὁ περιηγητὴς καὶ ἀρχαιοδίφης Δανὸς Arendt, καὶ ὁ Βαρὼν Δενήν. (Οἱ βουλόμενοι πλείους πληροφορίας συμβουλευθήτωσαν τὴν πραγματείαν τοῦ πρῶσσου Quade: *De viris statura harvis et eruditione magnis*, Greifswalde, 1786).

(Ἔπεται τὸ τέλος).

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ.

Ἡ Σουμάτρα, νῆσος ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, χωρίζεται νοτίως μὲν διὰ τοῦ Σουνδικοῦ πορθμοῦ, ὑπὸ τῆς Ἰαύας· ἀνατολικῶς δὲ διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μαλάκας, ὑπὸ τῆς Μαλαϊκῆς χερσονήσου, μεθ' ἧς ὑποτίθεται ὅτι τὸ πάλαι ἦτο ἡνωμένη· τὸ σχῆμα αὐτῆς εἶναι ἐπίμηκες ἔχουσα 900 μιλίων μῆκος καὶ 210 πλάτος. Διασχίζεται πανταχόθεν ὑπ' ὀρέων, καὶ κυρίως κατὰ τὰ δυτικὰ παράλια· τὰ ὄρη ταῦτα ἂν καὶ ὑψηλὰ οὐδέποτε καλύπτονται ὑπὸ χιόνων. Ὄφιν τὸ ὑψηλότερον πάντων κεῖται ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν, τὸ ὕψος τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου λογίζεται περὶ τοὺς 13842 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Τὰ μεταξὺ τῶν ὀρέων τούτων διαστήματα κατέχονται ὑπὸ πεδιάδων, ἐνθα ὁ ἀὴρ εἶναι δροσερώτερος καὶ ἡ χώρα πλέον εὐκράης, παρὰ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου κεκαλυμμένα ὑπὸ δασῶν. Γενικῶς ἡ Σουμάτρα δὲν εἶναι τόσον θερμὴ ὅσον ὑποτίθεται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, ἡ στενότης τῆς νήσου ἀφ' ἑνὸς,

διευκολύνουσα τὰς θαλασσίους αὔρας νὰ πνέωσιν ἐπ' αὐτῆς καὶ τὸ ἀργελῶδες ἔδαφος ἐξ οὗ κυρίως συνίσταται ἀφ' ἑτέρου, συντείνουσι μεγάλως πρὸς ἐλάττωσιν τῆς θερμότητος. Ἡ Σουμάτρα ὑπόκειται μέρος μὲν εἰς ἐγγχωρίους ἡγεμόνας, μέρος δὲ εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς. Αἱ τὴν νῆσον κατοικοῦσαι φυλαὶ διαφέρουσι μεγάλως μεταξὺ τῶν· τινὲς τούτων εἶναι Μωαμεθανοὶ, τὸ πλεῖστον ὅμως μέρος εἶναι εἰδωλολάτραι, μὴ ἔχοντες εἰδῶλα, ἢ ὠρισμένον τινὰ τύπον λατρείας. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς Σουμάτρας ὁμοιάζουσι πολὺ μεταξὺ τῶν, ὅθεν θέλομεν ἐκθέσει μίαν μόνον περιγραφὴν αὐτῶν. Τὰ χωρία τῶν κεῖνται πάντοτε ἐπὶ τῶν ὀχθῶν λίμνης ἢ ποταμοῦ, ὅπως λούονται εὐκόλως, καὶ μεταφέρουσι δι' αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα τῶν· δύσβατοι ὅμως γήλοφοι προτιμῶνται ὡς ἀσφαλέστεροι. Τὰς οἰκίας τῶν οἰκοδομοῦσιν ἐκ βαμβοῦ, καὶ τὰς σκεπάζουσι μὲ καλάμους καὶ φύλλα φοινίκων, τὰς ἀνυψοῦσι δὲ 6—8 πόδας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, μετὰ δαπέδου στηριζομένου ἐπὶ πασσάλων. Τὸ σχέδιον τοῦτο πιθανὴν νὰ παρεδέχθησαν ἐνεκα φόβου τῶν ἀγρίων θηρίων πλεοναζόντων εἰς τὴν Σουμάτραν· ἀναβαίνουνσι δὲ εἰς ταύτας διὰ μέσου ξύλου μετ' ἐγκοπῶν, σχηματίζοντος ἄτεχνον εἶδος κλίμακος. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι βραχύτεροι καὶ ἰσχνότεροι τῶν Εὐρωπαίων· ἔχουσι τὴν μωρὰν συνήθειαν νὰ τανύωσι πρὸς τὰ κάτω τὰ ὦτα τῶν τέκνων τῶν, ἕως οὗ νὰ ἐξέχῃ τῶν γνάθων· ὡσαύτως πιέζουσι τεχνιέντως τὰς ῥίνας αὐτῶν, ἐκτιμῶντες ὅ,τι ἡμεῖς ὡς ἀσχημίαν, οὗτοι ὡς ἔξοχον ὠραιότητα. Τὸ χρῶμά τῶν εἶναι κίτρινον, ἄνευ οὐδενὸς ἐρυθθήματος ἐπὶ τῶν παρειῶν, ἔχουσι βαθεῖς μελανοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ στιλπνὴν μέλανα κόμην, τὴν ὁποίαν ἀλείφουσι μετ' ἐλαίου κοκκοφοίνικος ὅπερ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὰ ξηρὰ καὶ θερμὰ ταῦτα κλίματα, ἵνα ἐμποδίξῃ τὴν ἐκμάθησιν τῆς κεφαλῆς. Οἱ κάτοικοι τῆς Σουμάτρας χαρακτηρίζονται ὡς εἰρηνικοὶ, ἀγχινοεῖς, ὀξύδερκεῖς, καὶ εὐφρεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ῥάθυμοι καὶ ὀκνηροὶ διότι πάντα τὰ πρὸς τροφήν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἀπολαμβάνουσιν ἄνευ μεγάλων κόπων. Πολλὰς ὀλίγας γνώσεις ὡς πρὸς τὰς τέχνας καὶ βιομηχανίαν, ἀπέκτησαν παρὰ τῶν μετ' αὐτῶν κατοικούντων Εὐρωπαίων ὑπάρχουσιν ὅμως κλάδοι τινὲς βιομηχανίας εἰς τοὺς ὁποίους οἱ κάτοικοι τῆς Σουμάτρας ἐπιδίδουσι, γλύ-

φουσι μετὰ μεγάλης ἐπιδεξιότητος ξύλα καὶ νόκερος εἶναι φιλερμηκὸν ζῶον, οὐδέποτε συν ἐλεφαντοστᾶ, κατασκευάζουσι μετ' ἐμπειρίας ἀγελαζόμενον ὡς ὁ ἐλέφας. Ἡ μεγάλη ὁμῶς κοφίνους καὶ τὰ τοιαῦτα, κατεργάζονται προσέτι, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, μεταξωτὰ καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα διαφόρων χρωμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων λέγουσιν ὅτι εἶναι δυνατὰ καὶ κομψὰ, ἂν καὶ ὁ ἐξ ὑφασμάτων στολισμός των εἶναι ἀκομψός. Ἡ τροφή αὐτῶν κυρίως εἶναι ἡ ὀρυζα, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶσιν ὑπερμέτρως, οἱ δὲ πλούσιοι νομίζουσιν αὐτὴν ἀπαραίτητον εἰς τὰ γεύματά των· μαγειρεύουσιν αὐτὴν ἐντὸς τεμαχίων βαμβοῦ κοίλων καὶ πολὺ σκληρῶν, ἐνίοτε ὁμῶς συμβαίνει ἐνῶ ἡ ὀρυζα βράζει τὸ ἀγγεῖον νὰ καταστρέφῃται ὑπὸ τοῦ πυρός, ἀλλ' εὐκόλως δι' ἄλλου ἀντικαθίσταται.

Ὁ Σίρ Στάμφορντ Ράφλες, εὐπατρίδης Ἀγγλος, διατρίψας πολὺν χρόνον εἰς τὴν Σουμάτραν, καὶ περιηγηθεὶς τὸ πλεῖστον τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας, δίδει περιέργους πληροφορίες περὶ τῶν δασῶν τῆς χώρας ταύτης εἶναι δύσκολον, λέγει, νὰ περιγράψῃ τις τὴν μεγάλην ἐπίδοσιν τῆς βλασήσεως, τὸ μέγεθος τῶν ἀνθέων θάμνων καὶ δένδρων εἶναι καταπληκτικόν, νομίζει τις ὅτι ἡ ἐν Εὐρώπῃ βλάστησις εἶναι πυγμαῖα· συμπαραβαλλομένη μὲ τὰ δένδρα τῶν ἐν Σουμάτρα δασῶν, ἡ μεγίστη ἐν Ἀγγλίᾳ δρυς εἶναι χαμόδενδρον· ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα θαμνώδη ἐρπυστικὰ φυτὰ πλεόν των ἑκατὸν ποδῶν ἔχοντα περιφέρειαν ἴσην καὶ μεγαλύτεραν ἀνθρωπίνου σώματος κρεμάμενα ἐπὶ δένδρων, δύνασαι ὅθεν νὰ φαντασθῇς τὸ μέγεθος τῶν δένδρων τούτων ὑποβασταζόντων τοιοῦτους παρασίτους· ταῦτα δὲ ἔχουσι γενικῶς 100—200 ποδῶν ὕψος.

Δι' κρύπτει ἀπερ τὰ ἀπέραντα ταῦτα δάση ἔχουσι, εἶναι πολὺ εὐνοϊκαὶ δι' ἄγρια θηρία, ἅτινα πλεονάζουσι καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Πολλοὶ ἀγέλαι ἐλεφάντων πλανῶνται εἰς τὰ δάση θηρευόμενοι διὰ τὰ ἐλεφαντοστᾶ. Οὗτοι εἶναι πολὺ καταστρεπτικοὶ εἰς τὰς φυτείας τῶν ἐγχωρίων. Μεγάλη ἀγέλη διερχομένη τοὺς ἀγρούς καταπατεῖ πᾶν τὸ προστυχόν καὶ καταστρέφει πᾶν εἶδος καλλιεργείας. Οἱ ἐλέφαντες ἀγαπῶσι μέγας τὰ προῖόντα των κήπων, ὡς ἐκ τούτου δὲ προξενοῦσι μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ζαχαροκαλάμους. Ὁ Ρινόκερος ἐπίσης εἶναι ἴδιον ζῶον τούτων τῶν δασῶν· οὗτος ἐξαγριωθεὶς εἶναι τὸ ἐπιφοβώτερον θηρίον, σπανίως ὁμῶς προσβάλλει τοὺς ἀνθρώπους ἀπρόκλητος. Ὁ Ρι-

νόκερος εἶναι φιλερμηκὸν ζῶον, οὐδέποτε συν ἀγελαζόμενον ὡς ὁ ἐλέφας. Ἡ μεγάλη ὁμῶς μάλιστα τῆς νήσου ταύτης εἶναι ἡ τίγρις, ἥτις ἐνταῦθα γίνεται ὑπερμεγέθους, ἡ δύναμις της εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται διὰ τοῦ ἐμπροσθίου ὄνυχος νὰ θλάσῃ κνήμην ἵππου ἢ βουβᾶλου· μέγας ἀριθμὸς κατοίκων κατ' ἔτος ἀφανίζεται ὑπὸ τοῦ θηριώδους τούτου ζώου, λέγουσι δὲ προσέτι ὅτι καὶ ὁλόκληρα χωρία ἡρημώθησαν ὑπ' αὐτῆς. Ἀλλ' οἱ δεισιδαίμονες κάτοικοι οὐδὲν μέσον μεταχειρίζονται πρὸς ἐξαφανισμόν αὐτῶν, σπανίως τὰς φονεύουσιν ἐκτὸς μόνον προσβαλλόμενοι ὑπερσπίζουσιν ἑαυτούς. Ἐκτὸς τῶν μαστίγων τούτων τῶν δασῶν, ἐπιπολάζουσι εἰς Σουμάτραν πολλὰ ἄλλα ἀβλαβῆ καὶ ἐξημερωμένα ζῶα. Ἐλαφοὶ διαφόρων εἰδῶν εὐρίσκονται πολυπληθεῖς εἰς τὰ δάση, μετὰ τούτων διακρίνεται εἰδὸς τι ἐκ τῶν μικρῶν ἐλάφων, καλουμένη *Kartail* ἔχουσα μόνον δεκαεξὶ δακτύλους μῆκος καὶ οὔσα ἀπαράμιλλος, διὰ τε τὴν χάριν καὶ κομψότητα αὐτῆς. Εὐρίσκονται ἔτι πολυάριθμα εἶδη πιθήκων, βραδυπόδων, σκιοῦρων, ἀκανθοχοίρων, καὶ πλείστων ἄλλων τοιούτων ζώων· οὐδ' οἱ ποταμοὶ εἰσὶν ἄνευ κατοίκων, βρίθουσι οὗτοι ἀδηφάγων κροκοδείλων ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀμερικανῶν (*alligator*) ὁ τρόμος τῶν κατοίκων ὅταν κολυμβῶσιν· εὐτυχῶς ὁμῶς καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἵπποποτάμων.

Ὁ Σίρ Στάμφορντ Ράφλες ἐποίησατο διαφόρους ἐκδρομὰς εἰς τὰ δάση τῆς Σουμάτρας ἅτινα ἕως τότε ἦσαν ἄγνωστα εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τὰς πληροφορίες ταύτας. Εἰς τινὰ μέρη τῆς νήσου ἔμαθεν λέγει, ὅτι λευκὸς οὐδέποτε πρὸ αὐτοῦ εἶχεν ὑπάγει, μεγάλην ὅθεν ἐκπληξὴν ἐπροξένησεν ἡ παρουσία του, καὶ κυρίως ἡ τῆς συζύγου του, ἥτις συνώδευσεν αὐτὸν εἰς διαφόρους τοιαύτας ἐκδρομὰς. Ἡ Λαίδη Ράφλες περιγράφει πολὺ ἐπιχαρίτως τὴν ἐντύπωσιν ἣν αὕτη ἐπροξένησεν ὅτε κατὰ πρῶτον ἐφθασεν εἰς τὸ χωρίον καλούμενον Τολάβα, τὸ ὅποιον οὐδεὶς Εὐρωπαῖος πρότερον εἶχεν ἐπισκεφθῇ. Ὅτε εἰσῆλθε καὶ ἔμεινε μόνη εἰς τινὰ ἐγχώριον οἰκίαν ἵνα ἀναπαυθῇ ὀλίγον, ἐνῶ εἰς ὑπηρετὴς αὐτῆς ἐφρούρει τὴν θύραν, ὁ λαὸς μαθὼν τὴν ἀφίξιν αὐτῆς καὶ πολυάριθμοι συναθροισθεῖς, ἐβίασαν τὴν θύραν, καὶ σωρηδὸν εἰσῆλθεν ἵνα θαυμάσῃ τὴν ξένην. Ὅτε δὲ αὕτη παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ ἀποσυρθῶσιν ὅπως ἀναπαυθῇ ὀλίγον, ἀπαν-

τες τότε ἐκάθισαν, εἰπόντες ὅτι ἐπεθύμουν κυρίως νὰ ἴδωσιν αὐτὴν πῶς κοιμᾶται, ὅλαι δὲ αἱ παρακλήσεις ὅπως καταπέισωσιν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσιν ἦσαν μάταιαι. Καθ' ὅλην δὲ τὴν νύκτα νέα πρόσωπα ἤρχοντο καὶ παρεμόνευον ὀπισθεν τῶν παραπετασμάτων ἢ παρετήρουν διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου. Συχνάκις παρεκάλουν αὐτὴν διερχομένην τὰς ὁδοὺς νὰ ἐγγίσῃ τὰ παιδία των, πιστεύων ὁ δεισιδαίμων λαὸς ὅτι ἡ ἀφὴ διὰ λευκῆς χειρὸς ἦτο ἀλεξιτήριον κακόν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

B. ΒΕΡΓΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΑΣΣΟΥ.

Τόπος γεννήσεως τοῦ Τορκουάτου Τάσσου ὑπῆρξε τὸ Σόρρεντο, κυρίως δὲ κατήγετο ἐκ Βεργάμης. Ἐγεννήθη τὸ 1544, πατέρα δ' ἔσχε τὸν Βερνάνδον Τάσσον ἄνθρωπον πεπροικισμένον μὲ παιδείαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἀπολαύοντα τῆς ὑπολήψεως τοῦ τότε Ἰταλικοῦ κόσμου.

Πολλὰ εἶναι καὶ παράδοξα καὶ ἀπίστευτα ὅσα περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Τάσσου λέγονται. Λέγεται δηλαδή, ὅτι ἐν ἡλικίᾳ ἑξ μηνῶν ὠμίλει τὴν λατινικὴν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἶναι ἰδέαι παιδαριώδεις, αἵτινες πολλάκις ἀνοήτως ἐπανελήφθησαν προκειμένου περὶ διασήμων τινῶν ἀνδρῶν, οἷος ὁ Τάσσος.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐπέδωκεν εἰς τὴν σπουδὴν, πρῶτον μὲν ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν Μαυρικίου τοῦ Κατανείου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθησαν αὐτὸν ὀκταετῇ ὄντα· ὕστερον δ' ἐν Παδούῃ, ὅπου νέος ἤδη ὢν συνώδευσε Σκηπίωνα τὸν Γονζάγαν.

Δεκαεπταέτης ὁ Τάσσος ὑπέστη μετ' ἐπιτυχίας ἐξετάσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς θεολογίας, τῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ κανονικοῦ δικαίου κατὰ τὴν τότε συνήθειαν.

Ἀλλ' ἐκ τῶν πολυειδῶν σπουδῶν τοῦ μεγαλειτέραν ἀγάπην ἔτρεφε καὶ περισσοτέραν κλίσιν εἶχε πρὸς τὴν ποίησιν. Ἀπόδειξις εἶναι ὁ *Ρινάλδος*, ποίημα ὅπερ τότε συνέγραψε, καὶ ὅπερ ἀφιέρωσεν εἰς τὸν καρδινάλιον τῆς Ἑσθης.

Διὰ τοῦ πονήματος τούτου ἐκτίσαστο φή-

μην παρὰ τοῖς λογίοις τῆς Ἰταλίας οἵτινες εὐκόλως ἐκ τοῦ πρῶτου ἐκείνου δοκιμίου, ἠγνόησαν τὰς προόδους, ἅς τινες ὁ νέος ποιητὴς ἔμελλε νὰ κάμῃ. Τινὲς τούτων τὸν προσεκάλεσαν εἰς τὴν Βολωνίαν, ὅπου ὁμῶς ὀλίγον διαμείνας, ἐπέστρεψεν εἰς Παδούην. Ἐνταῦθα ἤρχισε νὰ πλέκῃ τὸ πρῶτον νῆμα τοῦ ὑψηλοῦ ἐκείνου ποιήματος, ὅπερ ἔμελλε μετὰ ταῦτα νὰ τὸν καταστήσῃ τόσῳ περιφανῇ καὶ γνωστόν. Ἡ φήμη τῆς ὁποίας ἀπήλαυε τότε ὁ Ἀριόστος, ὑπῆρξεν ὁ ἰσχυρὸς μαχλὸς ὁ ὑποκινήσας καὶ ἐξεγείρας αὐτὸν καὶ τὸ κέντρον τὸ ἐρεθίσαν καὶ ἐνθαρρύναν αὐτόν.

Λέγουσιν, ὅτι ἐδείκνυε ἢ ὅτι ἤθελε μᾶλλον νὰ δεικνύῃ περιφρόνησιν τινὰ πρὸς τὸν ὕπατον ἐκεῖνον ποιητὴν, ἐνῶ ἐφαίνετο ὅτι ἐξετίμα ὑπερβαλλόντως τὸν Καμόενς (Camoens). Ἐάν τοῦτο εἶναι ἀληθές δύο συμπεράσματα ἀναγκαιῶς ἐκ τούτου ἐξάγομεν· 1), ὅτι οὗτος ἔκρινεν αὐστηρῶς τὴν ἐπικὴν, καὶ 2), ὅτι ἡ ἀντιζηλία δυσκόλως ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς νὰ ἡμεθα δίκαιοι.

Ὁ καρδινάλιος τῆς Ἑσθης, τὸν ἐκάλεσεν εἰς Φερράραν. Ἀξίον θαυμασμοῦ θέαμα παρεῖχε τότε ἡ πόλις ἐκείνη καθέδρα γενομένη ἐπισήμων πριγκήπων καὶ πριγκηπιστῶν καὶ ἀνδρῶν ἐξοχοτάτων εἰς πᾶν εἶδος μαθήσεως.

Ὁ Τάσσος ἔτυχε παρ' αὐτοῖς ὑπαδοχῆς ἐν ἣ μάλιστα ἐφαίνετο ἡ ἄκρα πρὸς αὐτὸν ὑπόληψις καὶ γενναιότης αὐτῶν.

Μετ' οὐ πολὺ ὁ καρδινάλιος τῆς Ἑσθης μετέβη εἰς Γαλλίαν ὅπως διαπραγματευθῇ περὶ τῶν ὑποθέσεων Γρηγορίου τοῦ II'. ἔλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Τάσσον ὅστις παρὰ τοῖς σοφοῖς τῆς χώρας ἐκείνης παρ' οἷς εἶχεν ἤδη φθάσει ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη καὶ γνωστῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, ἔτυχε τῶν κολακευτικωτέρων δεξιώσεων. Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ Θ'. προσέφερεν αὐτῷ ὑπερμέτρους τιμὰς. Ἐπειδὴ ἐνῶ ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ μὴ δώσῃ κατ' οὐδένα τρόπον ἀκρόασιν εἰς παρακλήσεις καὶ ἱκεσίας ὑπὲρ ἐνὸς περιωνύμου ποιητοῦ ὑπηκόου του (Γάλλου) ὅστις κατὰ τοὺς νόμους εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον ἐνεκα ἀνοσίου ἐγκλήματος ὅπερ εἶχε διαπράξῃ, — εἰς τὰς παρακλήσεις ἐν τούτοις τοῦ Τάσσου ἐνέδωκεν καὶ ἥλλαξε γνώμην.

Μοναδικὸν εἶναι τὸ μέσον δι' οὗ ὁ Τάσσος κατόρθωσε νὰ συγκινήσῃ τὸν βασιλέα. «Βασιλεῦ, εἶπε παρουσιάζομαι ἐκώπιόν ὑμῶν, ὅ-